

Резюме – BG

Giuseppe Celi – Valentina Petrović – Veronika Sušová-Salminen

10 SHADES of the EU

Mapping the Political Economy
of the EU Peripheries

Джузепе Чели, Валентина Петрович, Вероника Сушова-Салминен

100 нюанса на ЕС

Картографиране на политическата икономика на периферията на ЕС

Автори: Джузепе Чели, Валентина Петрович, Вероника Сушова-Салминен

Младши изследователски екип: Михай-Калин Качулену, Дорота Коларска, Йоанис Апостолос Склиас

Редактори: Татяна Мутиньо, Дагмар Швендова

Благодарности

Редакцията изказва своята благодарност на всички, които допринесоха за осъществяването на тази научна разработка и преди всичко на авторите, чиито изследвания, анализи и текстове способстваха за нейното осъществяване. Особени благодарности отправяме към Михай-Калин Качулену, Дорота Коларска и Йоанис Склиас за техния ценен принос в събирането и класифицирането на материалите, които послужиха за основа на този проект. Също така благодарим на Корнелия Хилдебрандт, Данай Колцида, Чеслав Кулеша и Роланд Кулке за приноса им при подготовката на това изследване, както и на Илона Швихликова за направените важни консултации. Специални благодарности изказваме на Вероника Петершейл, Саня Йелич и Михаел Хологшвандтнер. Накрая бихме искали да благодарим на целия екип на *transform! europe* за подкрепата, приятелството и ангажираността.

**ROSA
LUXEMBURG
STIFTUNG**

Проектът е спонсиран от фондация „Роза Люксембург“ със средства на Федералното министерство на външните работи на Федерална Република Германия. Тази публикация или части от нея могат да бъдат използвани безплатно от други лица при условие, че предоставят подходяща препратка към оригиналната публикация.

За съдържанието на публикацията отговаря единствено *transform! europe* и не е задължително да отразява становището на фондация „Роза Люксембург“.

ИЗДАТЕЛСКА ИНФОРМАЦИЯ

2022

transform! europe е мрежа за алтернативни идеи и политически диалог

Square de Meeûs 25

1000 Brussels, Belgium

transform! europe се финансира частично със средства от Европейския парламент

Тази разработка на *transform! europe* е лицензирана като Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International License. Разрешения извън обхвата на този лиценз могат да бъдат получени на адрес office@transform-network.net.

Оформление: Саня Калтенбрунер-Йелич, sanja.at e.U.

Илюстрация на корицата: sanja.at e.U.

Print: druck.at

ISBN: 978-3-903343-29-0

Предговор

Татяна Мутиньо, Дагмар Швендова

През 20-ти век икономическата и политическата история на европейския континент е изпълнена с многобройни трусове. Няколкото войни драматично повлияват върху формирането на Европа: Първата и Втората световна война, Студената война, както и войните в страните от бивша Югославия отнемат живота на милиони хора, опустошават икономиките и имат огромни социални и екологични последици в Европа и извън нея. Днес Призракът на световна война отново преследва Европа и е на път да задълбочи съществуващите социални и екологични проблеми, както и процеса на възстановяване след пандемията.

Европейската интеграция отдавна е разглеждана като средство, допринесло за неуспехите на Европа в миналото. След Втората световна война започва да се заражда идеята за увеличаването на търговските сделки и икономическото сътрудничество между различните европейски държави, с което да бъде възможно да се постигне траен мир и просперитет за всички страни. Това е основополагащата идея на проекта за Европейска икономическа общност от 1958 г., която обединява шестте най-големи икономики в Европа – Западна Германия (по-късно Германия), Франция, Италия, Белгия, Люксембург и Нидерландия. През следващите години към проекта за икономическо сътрудничество и интегриране на икономиките в рамките на общ единен пазар се присъединяват още седем държави. Процесът е известен като „разширяване“.

От този момент нататък конкуренцията на великите сили и борбата за хегемония на континента следваше да бъде заменена със задълбочаващо се икономическо и политическо сътрудничество между европейските държави. Това очакване се усили след края на Студената война през 1989 г. Процесът на установяване на мира в Европа се основаваше на сътрудничеството и помирението между Франция и Германия, на икономическата отвореност и на все по-голямата вяра в нов тип политика, която по някакъв начин ще може да преодолее силовия аспект в международните отношения.

Икономиката винаги е била в центъра на процесите на европейска интеграция и разширяване. Нарастващите неолиберални стремежи, видими от края на 60-те години на XX век и триумфиращи след 1989 г., реформираха институционално не само ЕС, но и нейните държави-членки и отношенията им с Брюксел. В крайна сметка тези стремежи промениха и предишния, утвърден след Втората световна война модел на социалната пазарна икономика чрез постепенно, но ясно заличаване на понятието „социална“ по отношение на отделните държави-членки. От тук произлизат и различните исторически корени на демократичния дефицит и липсващите социални измерения (или стълбове) в Европейския съюз.

Световната финансова криза от 2007-2008 г. постави на изпитание икономическата парадигма на ЕС, базирана на конкуренцията, и превърна икономическата криза в политическа криза на европейската интеграция. Тази криза постави под въпрос не само механизмите за управление на ЕС, но и някои важни институционални стълбове, като например общата валута и конвергенцията. Отново беше доказано, че не съществува икономика без политика и че икономическите и финансовите кризи имат дълбоки политически причини и последствия. Накратко казано, кризата помогна да се хвърли светлина върху политическата икономия на ЕС и, по-специално, върху съществуващите неравенства и асиметриите на властта, върху краткотрайните и трайните (взаимо)зависимости, както и върху конфликтите и дилемите, които те пораждат и задействат.

Идеалът на Европейския съюз е идеята за общо пространство, в което е в ход непрекъснат и безкраен процес на европейска интеграция. Този процес следва да доведе до своеобразна икономическа, социална и политическа конвергенция между всички държави-членки при пълно зачитане на техния суверенитет и на културното многообразие, което съществува в европейското пространство. Официалното мото на ЕС е „Единни в многообразието“. Именно многообразието на Европа е формирало социалната, икономическата и културната история на нашия континент в продължение на векове. За добро или за лошо като граждани на Европейския

съюз всички ние сме еднакви и различни. Споделяме много общи преживявания, които както ни обединяват, така и обективно ни делят. Въпреки това ЕС е продукт на съвременния капитализъм, който по своята същност маргинализира (и оставя на перифериите) различни социални групи, форми на труд и дори култури. Есенциализмът и расизмът са неразделна, но често са невидима форма на функционирането на ЕС. Те навлизат и в държавите-членки, и в техните общества.

За да разберем напълно съвременната позиция на Европейския съюз, трябва да се съсредоточим върху въпроса за периферността от гледна точка на регионите: така наречената „стара периферия“ (страните от Южна Европа) и „новата периферия“ (страните от Централна и Източна Европа). Тук трябва да се зададе един прост, но същевременно сложен въпрос: как всъщност ЕС работи за тези общества?

Тъй като истинският европейски проект не може да съществува без интернационална солидарност, единство и взаимопомощ между всички негови държави-членки, то *transform! europe* вижда нужда от систематизиране и задълбочаване на познанията ни относно действителността на съществуващите периферии на ЕС. В сътрудничество с фондация „Роза Люксембург“ през последните две години *transform! europe* организира изследванията, чиито резултати публикува сега.

Представеното на следващите страници проучване, проведено от мултидисциплинарен екип от трима изследователи (икономист, социолог/политолог и историк/антрополог), има за цел да разгледа въпроса за периферността и отношенията център – периферия в ЕС като многоизмерен проблем. Разработката се концентрира върху социално-икономическите, политическите и културните (и идеологическите) измерения на условията на периферност.

Основните задачи и цели могат да бъдат обобщени, както следва:

→ Използване на политико-икономическото картографиране (анализи) на южните и източните региони на ЕС като инструмент както за изграждане на мостове и стратегии за сътрудничество между тези перифе-

рии на ЕС, така и за изготвяне на политики в тези региони и извън тях.

→ Тълкуване на настоящите форми и прояви на асиметрия на властта и зависимостите (и) като възможности за разглеждане и поставяне в центъра на внимание на политическата дискусия за процеса на европейска интеграция и бъдещето на Европейския съюз, включително и неговото реформиране.

→ Принос в процеса на самостоятелно представяне на перифериите т.е. на „Изтокът от гледната точка на Изтока“ и на „Югът от гледната точка на Юга“. Този процес може да оспори и да се противопостави на доминиращия наратив на ядрото на ЕС като единствен механизъм на зависимост и власт в играта.

Надяваме се, че това изследване ще покаже на читателя (било то учен, академик или обща, заинтересована от темата аудитория) цялостната картина на актуалните форми и прояви на периферност в ЕС. Също така изследването ще допринесе за процеса на укрепване на позициите на идентичност на перифериите, тяхното политическо представителство и самореализация като създаващи стойностен и значим модел на критика „от страни“.

И в заключение: Най-важното, към което се стремим, е да изпълним (поне до известна степен) своята задача за предоставянето на подходящ инструмент за изграждане на мостове за диалог и сътрудничество между регионите, както и за вземането на бъдещи решения, свързани с формирането на политики и дори с предоставянето на възможни насоки за алтернативно възстановяване на ЕС и преконфигуриране на отношенията между властите в Съюза.

Резюме

Джузепе Чели, Валентина Петрович, Вероника Сушова-Салминен

Това сравнително изследване се съсредоточава върху двете периферии в Европейския съюз: Южна Европа (Юг) и Централна и Югоизточна Европа (Изток) – 17 държави-членки на ЕС. Целта на проучването е да анализира как тези периферии са вградени икономически и политически в рамките на ЕС, както и по отношение на връзките им с държавите, представляващи центъра на ЕС (особено с Германия като първообраз на централна държава в Съюза). Основната цел на проучването е съсредоточена върху най-новите постижения, обхващащи периода 1990-2020 г. Проучването се концентрира върху периферността като комплексно състояние на съществуване на перифериите – например, зависимостта им в контекста на взаимодействието им с централните държави на ЕС. От тази гледна точка изследването цели да разбере същността на политическата икономия на съвременния Европейски съюз чрез сложното взаимодействие между политиката и икономиката.

Ние твърдим, че периферността е многоизмерна: тя има своите социално-икономически, политически, културни и идеологически измерения. Основният проблем е да се разбере структурата на зависимостта, която е в основата на периферното положение в европейската икономика на двете периферии на ЕС.

Вторият изследователски проблем е свързан с подхода на сравнение на всички избрани за проучване сфери. Въпреки, че настоящото изследване приема периферността като зависимост по отношение на централните държави (по-специално на Германия), то се съсредоточава преди всичко върху сравнението на характерните черти на периферните страни сред различните групи държави в Южна, Централна и Югоизточна Европа. Проучването предлага анализ и сравнение на съществуващите икономически модели във всяка от периферните страни, както и анализ на търговските мрежи и глобалните вериги на ценности (GVC) със специален акцент върху европейската автомобилна индустрия. Що се отнася до политическото измерение, в проучването се анализират политическите разделения във всяка от периферните страни на национално ниво и на ниво Европейски съюз, като се обръща специално внимание на

левите политически партии. Изследването се фокусира и върху сътрудничеството между периферните държави на базата на възприетия коалиционен потенциал в рамките на европейските институции, както и върху въпроса за представителството им в управленската структура на Европейския съюз т.е. потенциалната им сила за влияние.

Имайки предвид идеологическите и културни измерение на перифериите, настоящото изследване се концентрира върху връзката между периферността и противоположността в сравнителна перспектива.

ОСНОВНИ КОНСТАТАЦИИ

Като се концентрира върху формалните икономически характеристики, проучването показва, че и двете периферии на ЕС са зависими по отношение на капитали, инвестиции и технологии (и техния трансфер), което поражда съществени ограничения за икономическото им развитие. Зависимостта им води и до ограничена автономност в процесите на вземане на решения, която не се ограничава единствено до икономическата сфера. Зависимостите, обаче, се развиват в рамките на различно структурирани икономики или икономически модели, които се анализират в съответния исторически контекст. По-конкретно, икономиките на Южна Европа, изправени пред кризата от 70-те години на XX век, спират или преждевременно забавят процеса си на индустриализация. През следващите години, характеризиращи се с дерегулацията и либерализацията на пазарите на световно ниво, тези страни поемат по пътя на увеличаващото се влияние на финансовия сектор и свръх разрастването на услугите в публичния сектор. Конкуренцията с източната периферия, чиято експанзия в производството на междинни продукти за немската преработвателна промишленост частично измества доставчиците от Юга, допринася за по-нататъшното отслабване на и без това крехката производствена база в Южна Европа. Така включването на едни периферни страни към ЕС може да доведе до намаляването на икономическото развитие на други.

При наблюденията на източната периферия на ЕС става ясно, че дори силното индустриално развитие на най-динамичните страни от Централна Европа (главно страните от Вишеградската четворка) показва техните слабости, свързани със зависимостта от чужд капитал и технологии, ограничените вътрешни пазари и ниските заплати. С други думи, съществената част от историята на успеха на източните страни е в зависимостта им от тясната специализация в автомобилния сектор, който, от своя страна, е дълбоко интегриран в немската верига на добавена стойност и, следователно, зависи от немските преки чуждестранни инвестиции (FDI). Тази тясна специализация е отличителна черта на икономическата периферност на региона и донякъде напомня за старите характеристики на тясната специализация, познати от други страни (например в Латинска Америка). От друга страна, развитието на по-слабо динамичните източноевропейски държави отразява до известна степен уязвимости, които са сходни с тези, срещани в южната периферия. Всъщност преките чуждестранни инвестиции в сферата на финансите, застрахователните услуги и недвижимите имоти (FIRE) са важни за икономиките на прибалтийските страни с техните разчитащи в значителна степен на външно финансиране икономики или за България и Хърватия, при които става въпрос за туристическата индустрия.

Като сравняваме двата зависими икономически модела в Южна Европа и в Централна и Югоизточна Европа, можем да направим извода, че по отношение на конвергенцията съществуват сериозни проблеми от различен вид. Сегашният икономически модел в Южна Европа не осигурява двигатели за устойчиво икономическо и социално сближаване в контекста на ЕС. Членството в Европейския икономически и валутен съюз (ЕПС) би могъл да е допълнителният фактор, обясняващ различията между южноевропейските държави. Икономиките на източната периферия се сближават, въпреки че това сближаване е неравномерно и създава различия в отделните държави и вътрешна поляризация в Централна и Югоизточна Европа. Небалансираното регионално развитие изглежда е страничен ефект от общата макроикономическа конвергенция. Това поражда не само икономически проблеми по отношение на нарастващия дуализъм в производството (особено в технологиите) и на пазара на труда, но и в политическите реакции (например, популизъм). Отвъд различните траектории по отношение на конвер-

генцията, двете периферии на ЕС имат и общи елементи на нестабилност. Като цяло можем да кажем, че и в двете периферии на Съюза зависимостта от чуждестранния капитал под формата на кредити или преки чуждестранни инвестиции представлява ключов елемент на уязвимост, който излага периферните икономики на външни сътресения, които са трудни за контролиране и водят до повтарящи се кризи.

В политическата сфера се наблюдават няколко проблема, свързани с периферността. Партийната система и линиите на политическите конфликти са силно повлияни от икономическата криза през 2008 г. и в двете периферии. Но докато на Изток се наблюдава засилване на популистките десни политически сили със силен акцент върху въпросите за идентичността и „шовинизма на благосъстоянието“ в условията на слаба политическа левица, то в Южна Европа наблюдаваме възход на нови леви политически опции. Италия е специфично изключение със съществуващо силно дясно движение и маргинализирана, слаба левица. В юноевропейските страни се наблюдава леко „забавен“ възход на популистки или радикални десни политически опции, но те са с ограничена сила поради силната позиция на левицата в региона.

Въпреки, че тези региони са част от периферията на ЕС, различните икономически нужди и политически ограничения поставят сериозни пречки за създаването на общ път между тях. Проучването представя два съществени въпроса на европейско ниво, а именно миграционната политика и финансирането от ЕС, и подчертава разнородната позиция на 17-те държави-членки по тези въпроси.

Пандемията предостави още една възможност за политическо сътрудничество между Изтока и Юга, но все още не е ясно дали то ще се превърне в траен съюз между двете периферии на ЕС. Когато се съсредоточим върху коалиционния потенциал, посочен от експертите, можем да установим значително припокриване на миграционната и фискалната политика на Изтока и Юга, което бележи възможност за сътрудничество в тези две области. От друга страна, сътрудничеството изглежда по-ограничено в областта на външната политика поради различните географски условия и геостратегически съюзи на регионите.

И накрая, макар че потенциалът за съюзи между Юга и Изтока остава ограничен, и двете периферии желаят да създадат съюзи с Германия и Франция по важни политически въпроси. Нивото на представителството в институциите на ЕС разкрива (отчасти) периферния статут на Изтока и Юга. И двете периферии на ЕС са слабо представени в институциите на ЕС, които все още са доминирани от държавите от центъра (особено Западна Европа). В източната периферия проучването отбелязва недостатъчното им представителство в институциите на ЕС, с изключение на Европейския парламент.

Когато се концентрираме върху културното и идеологическото измерение на периферността чрез анализ на текстове и обширни вече публикувани изследвания, се вижда, че Южна, Централна и Югоизточна Европа се определят като Другите, където с помощта на ориенталски стереотипи и елементи се формира процес на идеологическа периферизация. Произтичащите от това последици са сложни. Например, възникват два противоречиви елемента – изключване и включване – на основата на доминиращите дискурси на централните държави, но също така и имитация като друга характеристика на зависимостта. Изграждането на „Другостта“ на двете периферии е особено важен инструмент на доминация на централните държави над периферните.

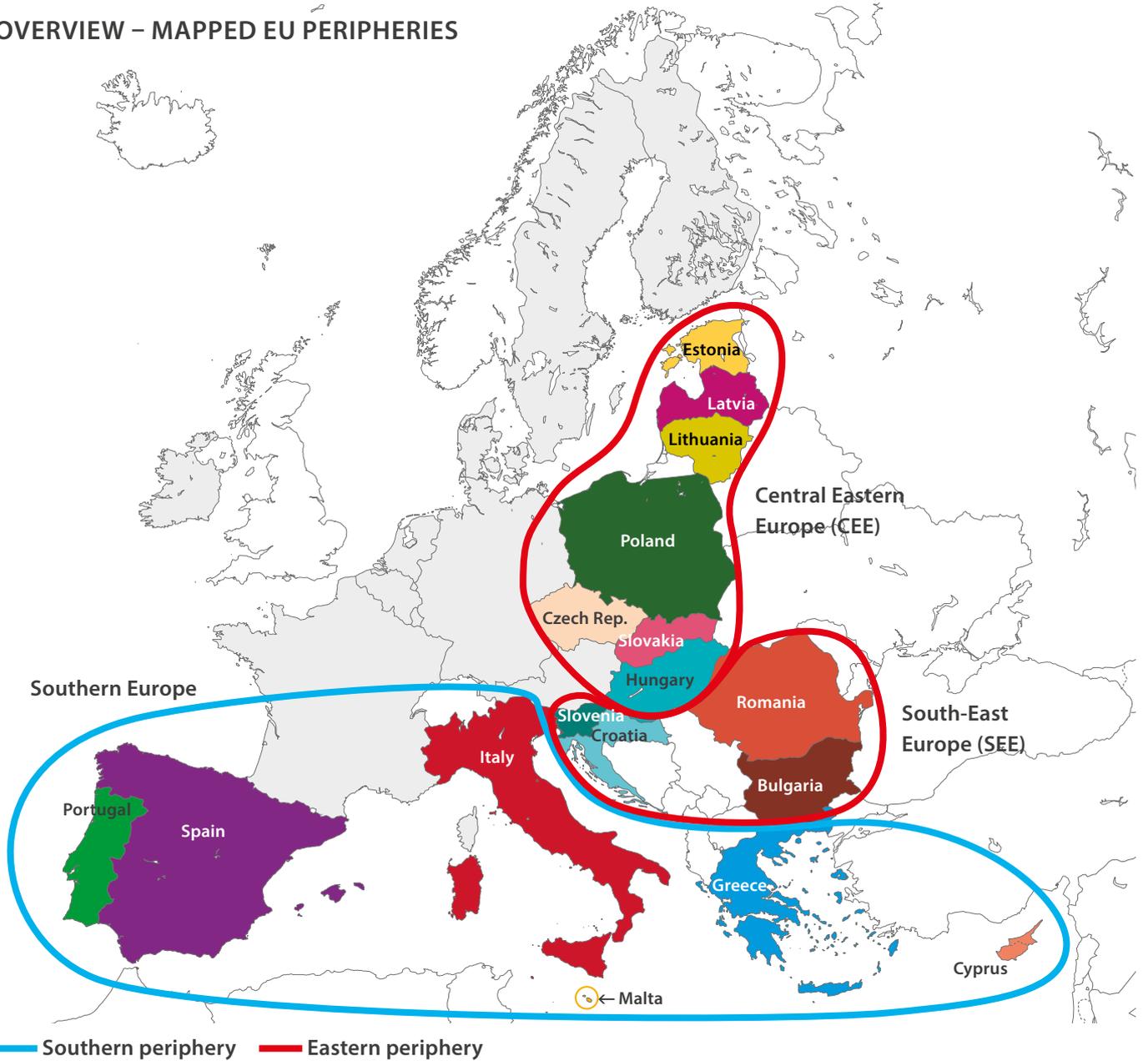
ПОЛИТИЧЕСКИ ПОСЛЕДСТВИЯ

Бъдещото реформиране на ЕС трябва да вземе предвид съществуващите неравенства, които го изграждат по негативен начин. Периферните държави не трябва да остават встрани от дебата и трябва да допринесат значително за реформирането на ЕС чрез насърчаване на диалога за сътрудничество. Ние твърдим, че съществуващите пречки пред по-задълбоченото сътрудничество между двете периферии са: а) обективни – икономически различия и конкурентни икономически модели, б) субективни – породени от културна и интелектуална зависимост и по този начин произтичащи от присъщата им вътрешна периферност или периферна субективност, и в) произтичащи от деполитизирания характер на ЕС. Потенциалният политически диалог, сътрудничеството и дори изграждането на коалиции между двете периферии или трябва да преодолее споменатите пречки и ограничения, или да работи с тях.

Създателите на политики и политиците трябва да се съсредоточат върху следните принципи:

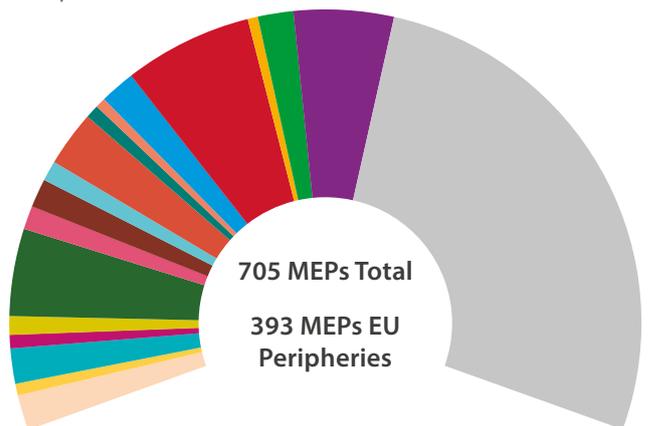
- По-устойчива, социално ориентирана, балансирана и независима европейска икономика, която да разгърне социалния и икономическия потенциал на отделните държави-членки, техните вътрешни и местни пазари, както и търговията, основана на принципите на реципрочност и справедлив обмен.
- По-кооперативен и по-малко конкурентен ЕС, който ще се откаже от негативните последици от парадигмата на конкуренцията, като, например, постепенното снижаване на стандартите като резултат от оказания от фирмите или конкурентна държава натиск с последици, които разделят обществата и държавите-членки и са в ущърб на солидарността и сътрудничеството както в рамките на ЕС, така и вътре в страните на Съюза.
- По-отворен ЕС, който няма да се придържа към изтъркани стереотипи и идеологически ограничения, които напомнят за манталитета на разделена Европа от времето на Студената война. Това означава да се приеме сериозно идеята за вътрешното многообразие на ЕС и да се премахне моралната йерархия, създадена по времето на колониализма, както и да отхвърли западните разбирания за себе си като културен и цивилизационен център, който съществено се отличава в културно отношение от географски отдалечените страни на континента.
- По-съгласувана регионална политика, която да не толерира огромни социално-икономически различия в държавите-членки като следствие от тяхната икономическа интеграция и позиция в ЕС.
- Структурно ребалансиране на европейската икономика чрез истинска индустриална политика, която е отвъд политиката на конкуренция или структурните политики, провеждани до момента.

OVERVIEW – MAPPED EU PERIPHERIES

European Parliament – Members of the European Parliament (MEPs) Representation

CEE	SEE	SE
Czech Republic 21	Bulgaria 17	Cyprus 6
Estonia 7	Croatia 12	Greece 21
Hungary 21	Romania 33	Italy 76
Latvia 8	Slovenia 8	Malta 6
Lithuania 11		Portugal 21
Poland 52		Spain 59
Slovakia 14		

EU27

Southern Europe (SE)

European Union	Spain	Italy	Portugal	Malta	Greece	Cyprus
Area: 4,233,262 km ² Population: 447,007,596* GDP per capita, in PPP: \$40,995**	Area: 505,990 km ² Population: 47,450,795 (2020) GDP per capita, in PPP: \$46,413**	Area: 301,230 km ² Population: 60,317,116** GDP per capita, in PPP: \$50,215**	Area: 92,212 km ² Population: 10,344,802 (2021) GDP per capita, in PPP: \$40,805**	Area: 316 km ² Population: 516,100* GDP per capita, in PPP: \$54,647**	Area: 131,957 km ² Population: 10,678,632** GDP per capita, in PPP: \$35,596**	Area: 9,251 km ² Population: 1,189,265 (2018 est) GDP per capita, in PPP: \$42,832**

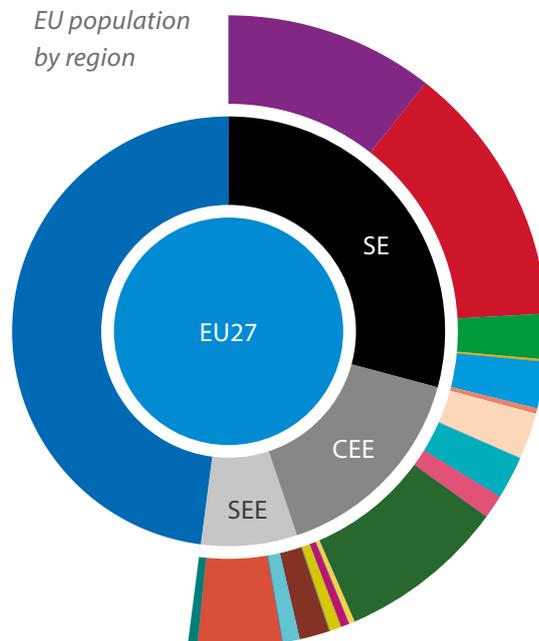
Central Eastern Europe (CEE)

Czech Republic	Hungary	Slovakia	Poland	Estonia	Latvia	Lithuania
Area: 78,871 km ² Population: 10,701,777 (2021) GDP per capita, in PPP: \$47,527**	Area: 93,030 km ² Population: 9,730,000* GDP per capita, in PPP: \$40,944**	Area: 49,035 km ² Population: 5,449,270 (2021) GDP per capita, in PPP: \$38,620**	Area: 312,696 km ² Population: 38,179,800 (2021) GDP per capita, in PPP: \$41,684**	Area: 45,339 km ² Population: 1,328,439** GDP per capita, in PPP: \$44,778**	Area: 64,589 km ² Population: 1,907,675** GDP per capita, in PPP: \$37,329**	Area: 65,300 km ² Population: 2,795,680* GDP per capita, in PPP: \$46,479**

South-East Europe (SEE)

Bulgaria	Croatia	Romania	Slovenia
Area: 110,993.6 km ² Population: 6,863,422** GDP per capita, in PPP: \$28,593**	Area: 56,594 km ² Population: 3,888,529 (2021 'cest') GDP per capita, in PPP: \$36,201**	Area: 238,397 km ² Population: 19,186,201* GDP per capita, in PPP: \$36,621**	Area: 20,271 km ² Population: 2,108,708* GDP per capita, in PPP: \$48,533**

EU population by region

*2021 estimate, **2022 estimate

Биографии

Автори

Вероника Сушова-Салминен е историк, специалист по съвременна история на Централна и Източна Европа и Русия с методически фокус върху анализа на световната система и школата на зависимостта с някои влияния от постколониалната критика. Завършила е Карловия университет в Прага, Чехия, с магистърска степен по обща и сравнителна история и докторска степен по антропология. Понастоящем работи като научен изследовател в Центъра за глобални изследвания в Прага и като политически анализатор основно на съвременна Русия в глобален аспект. Вероника Салминен е главен редактор на уеб зина „Аргумент“ и автор на научни статии и есета, както и на две книги.

Валентина Петрович е постдокторант в Катедрата по социология на Университета в Цюрих, Швейцария. Следвала е в Американския университет в Бейрут, Университета в Цюрих и Института за политически науки Sciences Po Bordeaux в Бордо, Франция. Притежава докторска степен от European University Institute във Флоренция, Италия. В дисертацията си изследва влиянието на класите, елитите, гражданското общество и държавните структури в процеса на демократизация в посткомунистическите страни, като отделя специално внимание на страните от бивша Югославия. Изследователските ѝ интереси обхващат въпросите на демократизацията, европеизацията, политическата мобилизация и сравнителната политическа икономика в посткомунистическия контекст.

Джузепе Чели е доцент по икономика в Университета във Фоджа, Италия. Бил е координатор на докторската програма по теория на икономиката и италиански координатор на магистърската програма Erasmus Mundus Economics of International Trade and European Integration (EITEI). Завършва икономика в Университета в Модена и получава докторска степен по икономика на развитие в Университета в Неапол и докторска степен по икономика от Университета в Съсекс, Великобритания. Изследователските му интереси включват теми в областта на международната икономика: икономическата и валутна интеграция в Европа, въздействието на международната търговия и аутсорсинга върху пазарите на труда и стопанския растеж, връзката между миграцията и междуна-

родната търговия. Автор е на многобройни публикации, сред които седем книги, няколко статии в научни списания и уводи към колективни издания.

Младши изследователски екип

Михай-Калин Качулену е румънски изследовател, който се занимава с проблемите на труда, свободното време и самоусъвършенстването. Като работник и активист е бивш член на местна група, занимаваща се със защита и разширяване на правата на работниците. Понастоящем пише докторантура, посветена на условията на труд и значението на труда в съвременния капитализъм в Националния университет по политически науки и публична администрация в Букурещ.

Дорота Коларска е полски изследовател, занимаващ се с проблемите на Източна Европа и Русия. Завършила е Оксфордския университет, а сега е аспирант в Университетския колеж в Лондон. Член е на полската политическа партия „Разем“.

Йоанис Апостолос Склиас е гръцки социолог и политически анализатор. Завършил е политология в Университета на о. Крит и политическо поведение в Университета в Есекс, Великобритания, където получава магистърска степен. Работил е като научен сътрудник и политически консултант в гръцкия Парламент, провеждал е различни политически и социални изследвания и е заемал длъжността научен консултант по въпросите на местната администрация в секретариата на СИРИЗА.

Редактори

Татяна Мутиньо е биохимик, бивш изследовател на цикличността в клетъчното делене. Притежава магистърска степен по клетъчна биология и докторска степен по биомедицина. От 2018 г. е координатор в *transform! europe* като отговаря за стратегиите на сътрудничество за Южна Европа. В рамките на своята дейност в тази сфера през 2019 г. Т. Мутиньо организира конференцията „Is Southern Europe the Weak Link of European Integration?“ в Лисабон, на която присъстват учени, изследователи и политически дейци от различни южноевропейски държави. Татяна Мутиньо е председател на Cul:tra – Cooperativa Culturas de Trabalho e Socialismo (Португалия).

Дагмар Швендова е юрист, има бакалавърска степен по право и бизнес мениджмънт, както и магистърска степен по чешко икономическо право в Европейския съюз. Работила е като политически съветник и асистент на депутат на Европейския парламент. От 2017 г. е координатор в *transform! europe*, отговарящ за програмата за стратегия на Централна и Източна Европа, и член на редакционния съвет на годишника *transform!* Дагмар Швендова е съавтор на раздела за Чехия в „Изследвания на предизвикателствата в регионите след въгледобива: Югозападна Полша, Северна Чехия и ГДР“ и редактор на електронното издание на книгата на Илона Швихликова „Как Чехия стана колония?“.

Members and observers

Austria

transform!at
www.transform.or.at

Institute of Intercultural Research and Cooperation – IIRC*
www.latautonomy.com

Cyprus

Research Institute PROMITHEAS *
www.inep.org.cy

Czech Republic

Institut of the Czech Left (Institut české levice)*
www.institutcl.cz

Society for European Dialogue – SPED
e-mail: malek_j@cbbox.cz

Denmark

transform!danmark
www.transformdanmark.dk

Finland

Left Forum
www.vasemmistofoorumi.fi

Democratic Civic Association – DSL
www.desili.fi

France

Espaces Marx
www.espaces-marx.fr

Foundation Copernic*
www.fondation-copernic.org

Foundation Gabriel Péri*
www.gabrielperi.fr

Institut La Boétie
institutlaboetie.fr

Germany

Journal Sozialismus
www.sozialismus.de

Rosa Luxemburg Foundation – RLF
www.rosalux.de

Institute for Social, Ecological and Economic Studies – isw
www.isw-muenchen.de

Greece

Nicos Poulantzas Institute – NPI
www.poulantzas.gr

Hungary

*transform!hungary **
www.balmix.hu

Italy

transform! italia
www.transform-italia.it

Cultural Association Punto Rosso (Associazione Culturale Punto Rosso)
www.puntorosso.it

Fondazione Claudio Sabattini*
www.fondazioneclausosabattini.it

Lithuania

DEMOS. Institute of Critical Thought*
e-mail: demos@inbox.lt

Luxembourg

Transform! Luxembourg
www.transform.lu

Moldova

Transform! Moldova *
e-mail: transformoldova@gmail.com

Norway

Manifesto Foundation *
www.manifestanalyse.no

Poland

Foundation Forward / Naprzód
www.fundacja-naprzod.pl

Portugal

Cultures of Labour and Socialism – CUL:TRA
e-mail: info@cultra.pt

Romania

Association for the Development of the Romanian Social Forum *
e-mail: pedroxma@yahoo.com

Serbia

Center for Politics of Emancipation – CPE*
www.cpe.org.rs

Slovenia

Institute for Labour Studies – IDS*
www.delavske-studije.si

Spain

Alternative Foundation (Catalonia)
www.fundacioalternativa.cat

Europe of Citizens Foundation – FEC
www.lafec.org

Foundation for Marxist Studies – FIM
www.fim.org.es

Instituto 25M*
www.instituto25m.info

Iratzar Foundation (Basque Country)*
www.iratzar.eus

Sweden

Center for Marxist Social Studies
www.cmsmarx.org

Turkey

Social Investigations and Cultural Development Foundation – TAKSAV*
www.taksav.org

Sol-Blog*
https://solparti.org

UK

The World Transformed – TWT*
www.theworldtransformed.org

Transform! UK – A Journal of the Radical Left
www.prruk.org

*Observers

European network for alternative thinking and political dialogue

transform! europe is a network of **39 European organisations from 23 countries**, active in the field of political education and critical scientific analysis, and is the recognised political foundation corresponding to the Party of the European Left (EL).

On the *transform! europe website*, you can find reports on current events relevant to Europe, as well as analyses of economic, political and social topics. In order to enable direct exchange between politicians, academics and activists involved in social movements, our calendar provides an overview of relevant international conferences and events. Moreover, *transform! europe* enables free access to **publications** released or supported by the *transform!* network which cover a wide range of topics on a high level. They can be downloaded from the website for free.

www.transform-network.net

SHADES of the EU

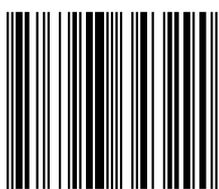
Mapping the Political Economy
of the EU Peripheries

Available as the e-Book in EN with Executive Summary
in EN, GR, IT, ES, PT, CZ, PL, HU, BG, RO, LT, SH.

ISBN 978-3-903343-29-0

9 783903 343290

www.transform-network.net